

[Arbejdsministeren]

mende siger vil have en snæver kontakt med arbejdsmarkedets parter. Jeg tror på, at arbejdsmarkedets parter, som nu kan være så enige om, at det er uheldigt, at vi griber ind, sagtens vil kunne sætte sig til forhandlingsbordet efter den 20. oktober og sige: o.k., det var kedeligt, at folketinget valgte den fremgangsmåde, men det må vi tage til efterretning, og nu må vi så finde ud af, hvad vi i øvrigt kan blive enige om. Det er faktisk noget, som regeringen forventer af arbejdsmarkedets parter. For arbejdsmarkedets parter ved jo lige så godt som både jeg og hr. Svend Auken, at det står dårligt til, at der ikke er råd til de store lønforbedringer i den kommende overenskomstperiode, og at det derfor er nødvendigt med nogle meget grundige drøftelser både mellem arbejdsmarkedets parter og også regeringen.

Så var hr. Svend Auken inde på den betragtning, som også andre ordførere har været inde på, at dette lovforslag ensidigt opfylder den ene parts ønsker, altså arbejdsgivernes ønsker. Det er jo ikke sandt, for lønstoploven suppleres af et lovforslag, som industriministeren har til behandling i eftermiddag om avancestop.

Der er i et andet lovforslag, som vi skal behandle i dag, en væsentlig forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Det indgår i regeringens forslag i øvrigt, at støtten til erhvervslivet skal formindskes med en halv milliard kroner. Det vil sige, at dette ikke er et ensidigt indgreb vendt mod lønmodtagerne. Det er en opstramning af den økonomiske politik, og det er noget, som regeringen føler at den må gøre over for næsten alle parter i samfundet bortset fra pensionisterne.

Så var hr. Svend Auken betænkelig ved, om man kunne holde sig inden for denne 4 pct.s ramme, som regeringen har antydnet at den ville forsøge at gøre inden for den offentlige sektor. Vi må jo se, om det lader sig gøre, men det er i hvert fald regeringens ønske, at arbejdsmarkedets parter holder sig inden for en ganske snæver grænse, og som jeg sagde før, tror jeg også, at arbejdsmarkedets parter er klar over, at der ikke er råd til de helt store lønforbedringer i den nuværende økonomiske situation.

Hr. Svend Auken var også inde på nogle betragtninger om taktreguleringen. Det, der er sket med hensyn til taktreguleringen, er, at

den er blevet suspenderet indtil udgangen af denne overenskomstperiode; men om taktreguleringen skal ind igen fra foråret 1983 i den ene eller anden form, er jo faktisk et spørgsmål, som det er overladt til parterne selv at forhandle sig til rette om.

Jeg forstod ikke rigtig hr. Svend Aukens betæneligheder ved, at man fra folketingets side – hr. Erhard Jakobsen var også inde på det – fjerner nogle dyrtidsportioner, for vi har jo mange gange før i den politiske historie i Danmark set, at folketinget har grebet ind med helhedsløsninger, som har omfattet løn-, pris- og/eller avancestop og fjernelse af dyrtidsportioner. Sidste gang skete det i december 1979, hvor hr. Svend Auken som arbejdsminister selv fremsatte et forslag om det. Hr. Svend Auken siger, at det var et forslag, der havde været forhandlet i lang, lang tid med arbejdsmarkedets parter, men det var dog ikke et forslag, som havde accept fra alle arbejdsmarkedets parter, og det var vel også et forslag, som regeringen, uanset om den havde fået en del af arbejdsmarkedets parters accept, ville have fået igennem i folketinget eller have søgt fremmet i folketinget, for – hvis jeg må have lov til at citere fra Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 2774 – den daværende arbejdsminister hr. Svend Auken sagde dengang:

»Men jeg må samtidig sige, at det efter regeringens opfattelse vil være helt uansvarligt at lade disse dyrtidsportioner komme til udbetaling i foråret 1980, at det ville være helt uansvarligt at lade den kursjustering, som nu er gennemført, slå fuldt ud igennem på pristallet. Det ville efter et folketingsvalg blive endnu vanskeligere og endnu mere problematisk at rette den økonomiske situation op, og derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at man også tager disse alvorlige perspektiver med ind i sine betragtninger, inden man tager sin beslutning ved tredje behandling.«

Disse var hr. Svend Aukens ord i december 1979 til folketinget.

»
Svend Auken (S):

Så gik vore hemmelige, mest lønlige drømme alligevel i opfyldelse. Regeringen skal nu i gang med trepartsdrøftelser. De tre parter er ganske vist ikke helt de parter, vi havde forestillet os at man skulle forhandle mellem. Vi havde jo forestillet os, at det skulle være